

Yin quos beata Elizabeth non in
magnis neque mirabilibus super
se ambulare voluit, sed humi-
lico de se sentiens, gratiam sibi
conscientiam semper in se custodie
studuit. Atque dicebat ei
conscientia sua, opera miseri-
cordie et humilitatis quae ipse
exercebat, miraculis ^{fieriendis} esse digna,
sicut ex quibusdam verbis ipsi-
us probari potest. Solebat ali-
quando ancillis suis, quas ^{locorum}
sororum honorabat, manicas
sive alias particulas tunico
suo ostendere et in simplicitate
cordis sui cum quodam sancto
joco dicere illis: Vos domino
ut modo servaretis pasciculos
istos puto quos prudenter facere-
tis, quia tunc non esset necesse
post mortem meam illos que-
rere, quando sancta ero et domi-
nus per me miracula facturus
est. Si propheta, nihil verius
illo. Nam post mortem tantis
et tot miraculis claruit, ut vix
aliquis illas non dico scribere,
sed nec narrare sufficiat.

^{et tunc}
Volens pius dominus amiche
suo merita declarare et refugii
civilem in valle humilitatis
positam super montem celi
locare, sanctis signis et prodigiis
sepulchrum illius illustra-
uit, ut ex diversis provinciis
gratia consequenter sanitatis

^{locorum}
+ 10 hi q. P. in p. d. loco.

^{p. an}
+ quidam (?) q. [quod st.]
+ q. a

+ quomam? q. n. [quando st.]

+ O. t. h. p. affinebus f. m. p. o. l. e. r. s.